

Motivated

SİZE İLHAM VERECEK BİR DERGİ

Çocuk Yetiştirmek

Eşyalar gelip geçer,
fakat çocuklar
ebedidir!

Gençlerle Başarı

Çocuğunuzun sevgi
ve hayranlığını
kazanmanın yolları

Sorularınıza Cevaplar

Mutlu, uyumlu
çocuk yetiştirmenin
anahtarları

Sayı 9

Çocuk Yetiştirmek

Eşyalar gelip geçer,
fakat çocuklar ebedidir!.....3

Sevgi Çok Uzun**Yol Alır!**

Gerçek bir öykü.....4

Dökülen Süt için**Ağlamamak**

Bir Annenin Bilgeliği.....6

Dürüstlük Her Zaman**İşe Yarar**

Bir Babanın Aldığı Ağır Ders.....6

Sorularınıza Cevaplar

Mutlu, uyumlu çocuk
yetiştirmenin anahtarları.....7

Gençlerle Başarı

Çocuğunuzun sevgi ve
hayranlığını kazanmanın
yolları.....8

Haberler ve Görüşler

Başarılı gençler.....11

Dikkate Değer Sözler

Yarının umutları – Çocuklar.....12

Lütfen bizle irtibat kurunuz:

F.E.S.

MBE 101 Spring Giz Plaza No. 7
Maslak 80670, İstanbul

Email:

motivated@oasiscreations.net

Web Sitemizi Ziyaret Edin:
www.oasiscreations.net

Sayı 9

© 2005 Motivated
Her Hakkı Mahfuzdur

Günümüzde ebeveynler çocuklarını yetiştirmek ve eğitmek konusunda birçok karmaşık zorlukla karşı karşıya kalıyorlar. Bir taraftan bu hiç de yeni bir şey değil. Zorluklar ve engeller her zaman vardı. Fakat diğer taraftan, çağımız önceki zamanlarla kıyas kabul etmez biçimde çok farklı, çünkü 21. yüzyılın kendine özgü birçok zorlukları var.

Çocuklarımız çok küçük yaşlardan itibaren, her yönden gelen birçok etkiye maruz kalıyorlar. Modern teknolojinin getirdiği bir bilgi dünyasının etkisine maruz kalıyorlar, bu bazı yönden iyi, bazı yönden ise, ebeveynlerinin çocuklarına öğretmek istedikleri inançlarına ve geleneklerine uymuyor. Bu durum, çocuklarımızın bizim bakımımızda sevdiklerinin ve kendilerini güvende hissetmelerinin ve etraflarındaki dünya ne kadar değişirse değişsin, geleceklerini inşa edecekleri sağlam bir zemin edinmelerinin önemini her zamankinden daha fazla artırıyor.

Bunu başarmanın bir yolu, çocuklarımızla çok küçük yaşlardan itibaren ve gençlik yılları boyunca, açık bir iletişim kurmaktan geçiyor. Birçok olan sorularının yanıtlarını vererek ve meraklı zihinlerini iyi, olumlu bilgilerle doldurarak, onları geleceğe hazırlamak ve büyüdüklerinde akıllı ve bilinçli seçimler yapmaları için onlara yardımcı olmalıyız. Eski bir özdeyişin dediği gibi, “Çocuğunu tutması gereken yola göre yetiştir, yaşlandığında ondan ayrılmaz.”

Motivated dergisinin bu sayısı, dünyanın en önemli görevlerinden birini üstlenmiş insanlara; geleceğimizin umudu olan çocukları yetiştirenlere ve eğitmenlere adanmıştır.

Bu sayfalarda yer alan gerçek hayat hikayelerinin ve aydınlatıcı makalelerin sizlere yardımcı olmasını ve ilham vermesini dileriz.

Motivated için,
Christina Lane

Çocuk yetiştirmek

- Yüreğinizle!

Ebeveynler olarak çocuklarımızın beğenilmesini ve diğer çocuklarla iyi anlaşmasını isteriz. Benim ilk çocuğum Ayşe, diğer çocuklarla oynamaya başladığı sıralarda ben kesinlikle böyle hissettim. Ona arkadaşlarını sevgiyle etkilemesini öğretmeye çalıştım, o da bunu, arkadaş edinmek, kavgaya girmek, nazik ve saygılı davranmak, yardımcı olmak ve hatta beni arkadaşlarıyla oyuna dahil etmek gibi birçok bakımdan başardı. En zoru ise, ona oyuncaklarını arkadaşlarıyla paylaşmasını öğretmek oldu.

Bunu öğrenmesi için ona daha çok fırsat yaratmak amacıyla, aynı yaşlardaki arkadaşlarını birlikte oynamak üzere eve davet etmeye başladık. Bu küçük adım Ayşe'nin başkalarıyla paylaşmanın eğlenceli olduğunu fark etmesine yardım etti – benim için de tazelemem gereken bir ders oldu.

Bir akşam Ayşe, Zerin adında bir arkadaşını birlikte oynamak için davet etti. Zerin sık oynadığı arkadaşlarından biriydi ve birlikte oynamayı en sevdikleri şey, parlak resimli kartları olan bir çocuk oyunuydu. Gerçi kızlar oyunu tüm kurallarına göre oynayabilmek için küçük olsalar da, resimlere bakmayı ve birbirine uyan kartları bulmayı seviyorlardı.

O akşam Sarah gittikten sonra, Ayşe yanıma gelerek bana, "Anne bunları Sarah'ya vermek istiyorum. Bunlar onun en sevdikleri." dedi. Elinde oyunun üç, dört kartını tutuyordu.

Ona bunları vermesini istemediğimi, aksi takdirde oyun setimizin eksik kalacağını anlatmaya çalıştım, fakat Ayşe ısrar etti. "Fakat bunları almasını çok istiyorum!"

Tekrar anlatmaya çalıştım, "Ayşe bunlar kart oyunumuza ait. Eğer bunları Zerin'e verersen oyunun parçası eksilecek."

"Olsun anne, çünkü benim öbür kartlarım var."

Birine bir şey verdiğinde artık onu geri alamayacağını anlamamış olabileceğini düşünerek onu tekrar vazgeçirmeye çalıştım. "Eğer bunları Zerin'e verersen, yarın gidip geri isteyemezsin. Bir defa verdin mi artık onun olur."

Ayşe'nin yüzünde kaygılı bir ifade belirdi. Bir an anladığını düşünerek sevindim. Sonra gülümsedi ve "Tamam, olsun, ben zaten böyle istiyorum." dedi.

Ne diyebilirdim? Bir müddet sessizce oturup düşündüm. Sonra içimdeki ses aklımı başıma getirdi: O kadar zamandır ona paylaşmayı öğretmeye çalışıyordum ve şimdi o bu kadar önemli bir dersi öğrenmişken onu durdurmaya çalışıyordum. Ne yapıyordum? Neredeyse çok büyük bir hata yapmak üzereydim. Kart oyunumuz eksik kalsa ne olurdu? Eğer istenirse yerine yenisi koyulurdu. Önemli olan kızımın, vermenin sevincini öğrenmesiydi, kendinden çok başkalarını düşünmesiydi, arkadaşını mutlu etmeye çalışmasıydı. Hayatın bütün anlamı da bu değil mi?

O gün kızım bana bir ders verdi, bugün hala bu dersten sınav veriyorum. Şimdi üç çocuğum var ve sık sık olarak içlerinden biri elinde bir oyuncakla gelir ve bunu arkadaşlarından birine vermek istediğini söyler. Genellikle ilk önce onları bundan vazgeçirmek için ne söyleyeceğimi düşünürüm, fakat durup üzerinde düşündüğüm zaman, her seferinde aynı şeyin farkına varırım: Eşyalar gelip geçer, fakat çocuklar ebedidir!

Bugün çocuğuma öğrettiğim değerler, yarınki insanı yaratacaktır. ■

Eşyalar gelip geçer, fakat çocuklar ebedidir!

Bizim için etrafımızdaki çekici, aydın, düzgün, düşüncelerini açık ifade eden insanlarla anlaşmak kolaydır. Fakat Allah'ın sevmemizi istediği insanların çoğu bu sınıflandırmaya uymaz. Aşağıdaki öykü, sevilmesi zor insanları sevmek için hamle yaptığımızda neler olabileceğini çok güzel bir şekilde anlatıyor.

Tarik kesinlikle sınıftaki çocukların arasında en az çekici olanlardan biriydi. Okula karşı ilgisizdi; elbiseleri küf kokulu, buruştu, saçları asla tarak yüzü görmezdi. O anlamsız suratlı –donuk bakışlarla boşluğu süzen çocuklardan biriydi. Bn. Farah Tarik'la konuştuğunda hep heceleyerek cevaplar verirdi. Sevimsiz, hevesizce uzaktı, kısaca sevilmesi çok zordu işte. Öğretmen sınıftaki bütün çocukların aynı şekilde sevdiğini söylese de, içinden geçenler tam olarak aynı değildi.

Tarik'in kağıtlarını okurken, duygusuzca yanlışları işaretler, doğruları sayfanın üstüne yazardı. Daha iyisini yapabildi; Tarik'in dosyası hakkında bilgisi vardı, onun hakkında itiraf etmek istemediği kadar çok şey biliyordu. Dosyada şunlar yazılıydı:

1. Sınıf: Tarik çalışmasında ve davranışlarında ümit vaat ediyor, fakat evde koşullar zor.

2. Sınıf: Tarik daha iyisini yapabilir. Anne ciddi şekilde hasta. Evden çok az yardım alıyor.

3. Sınıf: Tarik iyi bir çocuk, fakat çok ciddi. Yavaş öğrenen bir çocuk. Geçen sene annesi öldü.

4. Sınıf: Tarik çok yavaş, fakat davranışları iyi. Babası ilgi gösteremeyecek kadar meşgul.

Bayram geldi ve Bn. Farah'in sınıfındaki çocuklar ona hediyeler aldılar. Hediyelerini onun masasının üzerine yığdılar ve açmasını izlemek için etrafına toplandılar. Bunların arasından bir tanesi de Tarik'tandı. Bn. Farah onun hediye almasına şaşırmişti ama almıştı işte. Hediyesi kahverengi bir kağıda sarılmış ve bantla yapıştırılmıştı. Üzerinde basit sözler yazılıydı, "Bn. Farah'a Tarik'tan". Hediyesini açtığında, içinden çiğ renkli, yarı taşları eksik taklit bir bilezik ve kullanılmış ucuz bir parfüm çıktı.

Diğerleri kıkırdamaya ve Tarik'in hediyelerini küçümser hareketler yapmaya başladılar, fakat Allah'tan Bn. Farah yeterli duyarlılığı gösterdi ve hemen bileziği takarak ve bileklerine biraz parfüm sürerek onları susturdu. Diğer çocukların koklaması için bileğini kaldırarak, "Harika kokuyor değil mi?" dedi. Çocuklar da öğretmenlerinden nasıl davranmaları gerektiğini görerek hemen onayladılar.

Okul günü sona erdiğinde ve çocuklar dağılıp evlerine gittiğinde, Tarik okulda kaldı. Yavaşça öğretmenin masasına yaklaştı ve yumuşak bir sesle "Bn. Farah.... Bn. Farah , aynı annem gibi kokuyorsunuz... ve bileziği de size çok yakıştı. Hediyelerimi beğendiğinize memnun oldum.", dedi. Tarik gittikten sonra,

SEVGİ YOL

Norman Wright'ın
"Hemen Herkesle
Nasıl İyi Geçinilir"
yazısından alınmış
ve uyarlanmışır

Bn. Farah, gözlerinde yaşlarla Allah'tan kendisini affetmesini diledi.

Ertesi gün çocuklar okula geldiklerinde, onları yeni bir öğretmen karşıladı. Bn. Farah yeni bir insan olmuştu. O şimdi çocuklarını sevmeye ve kendisini onlar için, kendisinden sonra da yaşayacak bir şeyler yapmaya adanmış bir insan olmuştu. Bütün çocuklara yardım etti, fakat özellikle de yavaş olanlara ve en çok da Tarık'a.

Yıl sonunda Tarık çarpıcı bir şekilde gelişme gösterdi. Öğrencilerin çoğuna yetişti ve hatta bazılarını geçti.

Uzun süre Tarık'tan haber alamadı. Sonra şöyle yazan bir not aldı:

Sevgili Bn. Farah

Bilen ilk siz olmanız istedim. Sınıfımı ikincilikle bitiriyorum.

Sevgiler,

Tarık

Dört yıl sonra bir başka not geldi:

Sevgili Bn. Farah,

Biraz önce sınıfımı birincilikle bitireceğimi haber verdiler, bilen ilk siz olmanız istedim. Üniversite kolay değildi, fakat benim hoşuma gitti.

Sevgiler,

Tarık

Ve dört yıl sonra:

Sevgili Bn. Farah,

Bugün itibarıyla ben Tıp Doktoru Tarık Hani'yim.

Buna ne dersiniz? Bilen ilk siz olmanız istedim.

Önümüzdeki ay evleniyorum, tam 27 sinde.

Gelmenizi ve eğer hayatta olsaydı annemin oturacağı yerde sizin oturmanızı istiyorum. Artık sahip olduğum tek ailem sizsiniz. Babamı geçen yıl kaybettim.

Sevgiler,

Tarık

Bn. Farah düşüne gitti ve Tarık'ın annesinin oturuyor olacağı yerde oturdu. Orada oturmayı hak etmişti; Tarık için asla unutamayacağı bir şey yapmıştı.

Bizim hayatımızdaki Tarıkların da sevgiye ihtiyacı var. Onları desteklediğimizi, kabullendiğimizi ve önemseyeceğimizi hissetmeye ihtiyaçları var. Kendilerini özel hissetmeye ihtiyaçları var. Sevgi ve ilginizin yaşamlarına ne harika şeyler getireceğini

**UZUN
ALIR**

Geçenlerde, birçok önemli tıbbi buluşa imza atmış, ünlü bir bilim adamı hakkında bir hikaye okudum. Bir gazeteci röportaj sırasında ona, sıradan bir insandan çok daha fazla yaratıcı oluşunu neye bağladığını sormuş. O da buna yanıt olarak, fikrince her şeyin iki yaşlarındayken annesiyle yaşadığı bir olaydan kaynaklandığını söylemiş. Buzdolabından süt şişesini almaya çalışırken, şişe elinden kayıp düşmüş ve içindeki bütün süt olduğu gibi yere dökülmüş – mutfak tam bir süt gölüne dönmüş!

Annesi mutfığa girdiğinde, onu azarlayacağına, “Ne kadar da muhteşem bir pislik yapmışsın böyle! Bu kadar büyük bir süt gölü pek sık görülmez! Eh, madem ki artık olan olmuş, temizlemeden önce yere oturup birkaç dakika sütle oynamak ister misin?” demiş.

O da gerçekten oturup oynamış. Birkaç dakika sonra, annesi, “Böyle bir pislik yaptığında, sonuç olarak bunu temizlemen gerekir. Öyleyse şimdi bunu yapmaya ne dersin?” Bir sünger veya bir havlu kullanabiliriz ya da pas pas yapabiliriz. Hangisini tercih edersin? demiş. O süngeri seçmiş

ve birlikte dökülen sütü temizlemişler.

Annesi sonra şunları söylemiş, “Burada, bir büyük süt şişesi, iki minik el tarafından kolaylıkla nasıl taşınır konusunda başarısız bir deney yapılmış oldu. Haydi gidelim ve bir şişeye su dolduralım bakalım düşürmeden taşımanın bir yolunu bulabilecek miyiz?” Küçük oğlan, eğer şişeyi yukardan, ağzına yakın yerinden iki eliyle tutarsa, düşürmeden taşıyabileceğini öğrenmiş. Ne kadar olağanüstü bir ders!

“Sonra bilim adamı gazeteciye, işte o anda hata yapmaktan korkmaması gerektiğini anladığını söylemiş. Annesinden hataların yalnızca yeni bir şey öğrenmek için birer fırsat olduğunu öğrenmiş. Eğer bir deney işe yaramazsa bile, biz mutlaka ondan değerli bir şey öğreniriz. Keşke hepimiz, bütün ebeveynler, bu anne kadar akıllıca ve yumuşak tepkiler verebilsek! ■

Dökülen Süt İçin Ağlamamak -- Bir Annenin Bilgeliği

DÖRÜSTLÜK Her Zaman İşe Yarar -- Bir Babanın aldığı Ders

Bir zamanlar bir baba, bir hayat dersi alana kadar oğluna ne kadar haksız davrandığını anlatmıştı.

Oğlu matematikten çok düşük bir not almış. Bütün azarlamalara, kısıtlamalara ve fazladan çalışmalarına rağmen, oğlan notunu bir türlü düzeltememişti. Bir gün babasına, “Sen herhalde okurken matematikten hep A alırdın.” demiş.

“Bunu neden söyledin?” diye sormuş babası.

“Şey,” demiş oğlan. “Saygısızlık etmek istemedim, fakat ben kötü not aldığında hep azarladığına göre öyledir diye tahmin ettim.”

Baba, oğlunu terbiye etme şeklinin gerçeği doğru yansıtmadığını fark etmiş.

“Hayır aslında matematikte çok zorlanırdım,” diye cevap vermiş. “Özellikle de cebirde.”

O andan itibaren oğlan daha iyi notlar almaya başlamış, kendini yetersiz ve başarısız görme duygusundan kurtulmuş. Babasının da aynı sorunları yaşamış ve buna rağmen başarmış olması oğlana ümit vermiş. ■

Sorularınıza Cevaplar

S: Çocuklarımı seviyorum ve iyi bir ebeveyn olmak istiyorum, fakat kendimi bu konuda çok yetersiz hissediyorum. Mutlu ve uyumlu çocuklar yetiştirmenin bir sırrı var mı?

C: Ebeveynler olarak, bu sorudaki hissiyatı kesinlikle anlayabiliriz. Çocuk yetiştirmek kolay bir iş değildir. İyi uyumlu çocuklar yetiştirmek çok özveri gerektirir. İyi uyumlu çocuk yetiştirmenin bir sihirli formülü veya bir “sırrı” yoktur, fakat bir anahtar vardır: Sevgi!

Anne-baba sevgisi gibi bir konuyu tümüyle bu kısa sütunda işlemek elbette olanaksız, fakat burada size, ebeveynlerin çocuklarına sevgilerini gösterebilecekleri en önemli – ve hepsi de ulaşılması kolay-yollardan bazılarının kısaca bir listesini sunuyoruz.

- ➔ Tanrısal Değerleri öğretin. Çocuklar sevgiyi anlarsa, imanlı ve inançlı olmayı öğrenirlerse, bu onlara yalnızca çocukluk döneminde yardımcı olmakla kalmaz, hayatta belirgin bir yönü ve amacı olan, mutlu, üretici ve kendine güvenen yetişkinler olmalarını sağlar.
- ➔ Onlara terbiye verin – ve doğru ile yanlışla açık ve kesin bir ayırım getirin. Çocuklar en çok, kendilerinden ne beklenildiğini bildikleri zaman mutlu olurlar ve en çok o zaman kendilerini güvende hissederler. Çocuklarımızın neler yapmaya izinleri olup olmadığı konusunda kesin sınırlar ve kurallar koymalıyız ve bu sınırlar aşılmış kurallara uyulmadığı durumlar için ise makul cezalar getirmeliyiz.
- ➔ Onlara zamanınızı ayırın. Çocuklarımız her ne kadar onlara sağladığımız maddi şeylere ihtiyaç duyuyor ve bunlardan memnun oluyorsa da, bizimle olmayı tercih ederler.
- ➔ Dürüst ve açık iletişimi teşvik edin. İletişim kurmaya çalıştıklarında onlara tüm dikkatimizi bölmeden vermeye ve iyi bir dinleyici olmaya çalışmalıyız. Söyledikleri şeye samimi ilgi göstermeli, bunlara onun açısından bakmaya çalışmalıyız.
- ➔ Onlara örnek olarak öğretelim. Kusursuz olmamız gerekmez, fakat çocuklarımızın saygı duyup güvenebilecekleri biri olmaya çalışmalıyız. Çocuklarımızın olmasını istediğimiz gibi biri olmaya gayret etmeliyiz. En iyi rehber, yolu gösteren rehberdir!
- ➔ Övün ve teşvik edin. İyi davranışları için çocukları övmek, kötü davranışları için azarlamaktan daha iyidir. Her zaman olumlu olanı ön plana çıkarmaya çalışın.
- ➔ Ne yapabileceklerine, kim olabileceklerine dair onlara inanın. Onlardaki potansiyeli görüp, bunu hayata geçirmeleri için onları teşvik etmeliyiz.
- ➔ Sevginizi ifade edin. Çocukların güven bulmaya ihtiyaçları vardır. Sevgimizi sözlere ve harekete dökelim.

Şunun bir gerçek olduğu kesin. Çocukluktan çıkan gençleri yetiştirmek hayatın özel mücadelelerinden biridir. On üç – on dokuz yaşları zor yıllardır ve dünyanın neresinde yaşadığımız veya hangi kültürden geldiğimiz hiç fark etmeksizin, gençler etrafında yaşayanlarla bu zorlukları “paylaşacaklardır.”

Bazen aksi, saygısız veya asi dış görünüşleri yalnızca göz korkutma olabilir ve bazı ebeveynleri nerede yanlış yaptıklarını düşünmeye sevk edebilir. İşte böyle zamanlarda çocuklarına nasıl davranacaklarını bilemeyen bazı ebeveynler bocalarlar ve çocuklarına ihtiyacı olan şeyi veremezler. Gerçekten genç hakkında yanlış bir fikre kapılmış veya genci yanlış yorumlamış olabilirsiniz ve bu arada o genç kız veya delikanlı umutsuzca yön bulmaya, cesarete, sevgiye, desteğe, anlayışa ve birinin kendisine yol göstermesine ihtiyaç duyuyor olabilir. Gençler kendilerini güvende hissetmeye, kayıtsız şartsız sevmeye şiddetle ihtiyaç duyarlar. Birinin sorunlarının farkında olduğunu ve her ne pahasına ona yardım edecek kadar onunla ilgilendiğini bilmeye ihtiyaç duyarlar.

Bu hiçbir anlamda kolay bir yolculuk değildir, fakat genç çocuklarımızın problemleri olduğunda ve onlara ne söyleyip, nasıl bir tepki vereceğimizi bilemediğimiz zamanlarda, sessiz bir dua gönderip Allah’tan bize anlayış ve ihtiyacımız olan çözümü vermesini isteyebiliriz.

Zor olduğunda, vazgeçmeyen, çocuklarını sevmeye ve el uzatmaya devam eden ebeveynler, çok büyük olasılıkla onların başarılarına tanık olurlar.

Gençlerle ilişkilerimizi geliştirmemiz için önerilen bazı yollar:

Gençlerle

Gençlerin sevgisini ve hayranlığını

1. GENÇLERE İMAN ETMEYİ ÖĞRETİN.

Gençlik yılları çalkantılı yıllardır. Küçük bir tekneyle fırtınalı denizde kaybolmak gibidir. Gençlerimize Allah’a imanı işaret eden bir fener olalım. Her saniye onlarla beraber olamayız veya onları her şeyden koruyamayız, fakat bunu yapabilecek birine onları yönlendirebiliriz.

2. İNANCINIZI ELDEN BIRAKMAYIN.

Eğer dikkatli olmazsak anne-babalık, duygusal bağılıklar veya içgüdüsel olarak çocuğunuzu koruma isteği, yelkenleri suya indirmemize, işi hafiften almamıza, geri çekilmemize veya yanlış zamanda onu kurtarmaya koşmamıza neden olabilir. Hatta kızgınlıklarını, sinir bozukluklarını ve isyan edişlerini kendimizin gibi hissedebiliriz. İşte o anda çocuğumuzun doğru karar vermeyi öğrenme aşamasında olduğunu hatırlamanız çok önemlidir ve belli etseler de etmeseler de, nasıl davranmaları gerektiğini öğrenmiş olacaklardır. Eğer, doğacak hoş olmayan sonuçlara rağmen hala doğru olanı yapmak için inancımız yoksa, büyük olasılıkla onların da olmaz. Bazen “sert sevgi” en iyisidir. Gençler çok idealisttir ve onlara zor gelse bile veya hemfikir olmasalar bile, müsamahakar davranmak yerine, inançlarımızın arkasında durmakla onların saygısını kazanmış oluruz.

3. ROLLERİN DEĞİŞTİĞİNİ KABUL

EDİN. Çocukluktan gençliğe geçiş o derece yavaş olur ki, birçok ebeveyn zamanı çoktan gelip geçtiği halde, artık genç olan çocuklarına, çocuk muamelesi yapmaktan vazgeçmeleri gerektiğini fark etmezler. Gençler kişiliklerini, yeteneklerini ve “hedeflerini” keşfetme süreci içerisindeyken ve kendine daha çok yetebilir duruma gelmek de bu sürece dahildir. Gençler kendilerine yetişkin muamelesi yapılmasını ve kişiliklerine saygı gösterilmesini isterler. Kendine güven kazanma arayışları içerisinde zaman zaman ebeveynleri ile uyuşmazlığa düşebilirler.

Başarı

kazanmanın yolları

Eğer çocuklarımızla yeri geldiğinde arkadaş gibi davranmayı öğrenebilirsek, onlar için önemli olan şeyler hakkında çok daha açık ve dürüst olabilirler.

4. KENDİNİZİ GENÇLERİN YERİNE

KOYUN. Kendine güvensizlik duyguları gençlerin gelişme çağında normaldir. Gelişme çağındaki gençler artık çocuk değildir, fakat tam yetişkin de değildir. Bedenleri çok büyük değişiklikler geçirmektedir ve duyguları coşkundur. Daha fazla mesuliyet almayı öğrenmektedirler, daha önce hiç karşılaşmadıkları karar almalar ve baskılarla yüz yüzedirler. Bütün bunları hatırlamak onların duygusal ve sözel patlamalarını kişisel olarak almamamıza yardımcı olabilir. Eğer içtenlikle kendimizi onların yerine koymaya, duygularını sezmeye gayret edersek, onların problemlerini daha iyi anlayabiliriz ve onlar da bizi bir arkadaş olarak görebilirler.

5. SAKİN OLUN. Yaptıkları veya söyledikleri alışılmamış bir şey karşısında kendimizi alınmaktan alıkoymalıyız. Gençler bazen yalnızca gelecek tepkiyi görmek için tuhaf şeyler söyler veya yaparlar. Bazen içlerinde olup biteni ifade etmeye çalışıyor, fakat bunu nasıl yapacaklarını bilemiyor veya kendileri de anlayamıyor olabilirler. Bazen ise yalnızca ben merkezli davranıyorlardır, çünkü gençler buna meyillidir. Bizim kızıp sinirlenmemiz meseleyi yalnızca daha kötüye götürür. Eğer gençler duygularını dışa vurduklarında aşırı tepki göstermeyeceğimizi ve anlayıp paylaşmaya çalışacağımızı bilirlerse, bizimle kendilerini daha rahat hisseder, daha açık olurlar.

6. GENÇLERE SAYGI GÖSTERİN. Saygı inancın bir göstergesidir. Gençler kendilerine inanılmaz zorlanıyorlarsa, biraz saygı görmek kendine güvenlerini artırır, teşvik eder ve başarımlarına yardımcı olur. Bunun tersine, eğer onlara inancımız olmadığını düşünürlerse, erişebilecekleri noktaya

gelmeden vazgeçme olasılıkları daha çok artar.

7. OLUMLU OLUN VE DESTEK

VERİN. Çoğu genç şöyle ya da böyle, bir şekilde, kendini beğenmez, aşağı görür ve kendisi hakkındaki bu olumsuz bakış, hareketlerine de sıçar. Olumlu ve destekleyici tepkiler vermeyi tutarlı bir şekilde sürdürmeye çalışmalıyız. Elbette ciddi sorunları ve yanlışları doğru gösteremeyiz, fakat çözümler üreten ve arkasında dersler olan konuşmalar yaparak, bazı durumlara olumlu bir yön verebiliriz. Olumlunun üzerinde durmak, kayıtsız şartsız sevginin bir işaretidir ve bu da karşı etki yaparak azalan özsaygıyı yukarıya çeker. Elimize geçen her fırsatta genç çocuklarımızı övmeliyiz.

8. GENÇLERE MESULİYET VERİN.

Gençlerin yönlendirilmeye ihtiyaçları vardır, fakat bir yandan da kendilerine güvenilmesini isterler. Genç yetişkin mesuliyetlerini vererek ona güvendiğinizde, daha olgun hareket etmeye gayret edecektir. Bir zamanlar bilge bir kişi şöyle söylemiş, “Bir insana olması gereken kişiymiş gibi davran, elinden gelenin en iyisi olmasına yardım etmiş olursun.” Gençler de herkes gibi hatalar yapacaktır, fakat bunun onlara olan sevgimizi ve inancımızı azaltmadığını görünce, denemeye devam edecek ve sonunda başaracaktır.

9. SIR TUTARAK GENÇLERİN

GÜVENİNİ KAZANIN. Gençler yaşadıkları zorluklar konusunda hassas olurlar. Hiç kimse dedikodunun veya

aldırmaz konuşmaların konusu olmak istemez – özellikle de gençler. Gençler bize sırlarını söylediklerinde, bunun mümkün olduğu kadar gizli kalmasını isterler. Bize basit bir mesele gibi gelebilir, fakat bu onlar için çok büyük bir mesele olabilir.

10. DİNLEYİN. Her genç, en gizli sırlarını anlatabileceği güvenilir bir arkadaş – gerçek bir arkadaş – ihtiyaç duyar. Gençlerin içinde olup biten çok şey vardır ve bu oldukça kafa karıştırıcı olabilir, fakat buna rağmen yanlış anlaşılmdan, alay edilmekten veya saf durumuna düşmekten korktuklarından, çoğu zaman bunlar hakkında konuşmazlar. Bir genç kendini zayıf, korumasız hissediyorsa – ki çoğu zaman öyledir, eğlenmek için şaka olarak söylenen şeyleri üzerine alınabilir ve kendisiyle alay edildiğini düşünebilir. Onları dinlemek için zaman ayırmalıyız. Birilerinin anladığını hissetmeye ihtiyaçları vardır. Ebeveynlerin en çok yaptığı hata, onları yeteri kadar uzun dinlememek ve bu yüzden yanlış sonuçlara varmaktır. Hemen “ışığı göstermek” yerine, nasıl hissettiklerini, düşüncelerini açık olarak ifade ederken, doğru sonuca kendileri ulaşmaları için tatlılıkla onları yönlendirmeliyiz.

11. BİRLİKTE ZAMAN GEÇİRİN. Birçok anne-baba genç çocuğuyla o daha küçükken geçirdiği zamandan daha az birlikte zaman geçirir. Gençler daha az gözetime ihtiyaç duyduklarından ve özgürlüklerini ilan ettiklerinden, bu doğal görünebilir, fakat genellikle bir hatadır. Gençlerin çok fazla desteğe, öğüde, yol gösterilmesine ve mücadele edeceği yeni hedeflere ihtiyacı vardır. Onları çalıştıracak, akıl verecek ve öğretecek birine ihtiyaçları vardır ve bunları yapmak için de ebeveynlerden daha iyi pozisyonda olan hiç kimse yoktur. Ebeveyn ve genç arasında bundan daha fazla kar getirecek daha iyi bir yatırım olamaz.

12. EĞLENCELİ OLUN. Nasıl ciddi olmak ve uzun vadeli hedefler üzerine odaklanmak için bir zaman gerekiyorsa, rahatlamak için de bir zaman gereklidir. Gençler eğlenmeyi ve hayattan zevk almayı bilen yetişkinlere hayranlık duyarlar. Elbette yaptığımız komikliklerin tadında ve dozunda olmasına özen göstermeliyiz, çünkü gençler hayran oldukları yetişkinleri taklit etmek isterler.

13. SEVGİNİZİ İFADE EDİN. Gençler, çocukken olduğu gibi sarılıp kucaklanmaktan artık hoşlanmıyor olabilirler, fakat sevildiğimizi hissetmek ihtiyacımız asla geçmez. Çocuklarımıza duyduğumuz sevgiyi sözlerle dökmediğimiz ve bu sözleri hareketlerle sağlamlaştırmadığımız bir gün bile geçirmemeye gayret etmeliyiz.

14. AFFEDİN VE UNUTUN. Gençler af dilemelerini gerektirecek hatalar yapacaklardır. Hepimiz gibi, gençler çoğu zaman hatalarını ve suçlarını itiraf etmek istemezler, çünkü hatalarıyla etiketlenmekten korkarlar. Sevgimize inanmalı, affetmeye, unutmaya ve yeniden başlamaya hazır olduğumuza ikna olmalıdırlar. ■

HABERLER VE GÖRÜŞLER

AP – Eğer akıllı, başarılı ve çok yönlü gençler yetiştirmek istiyorsanız, rahatlayın! Çocuğu doğar doğmaz saygın bir özel koleje yazdırmanız gerekmiyor. Üstün başarılı gençler herhangi bir yerdeki, herhangi bir

BASARILI GENÇLER

aileden çıkabilir. Çocuklarına destek veren, sevgi veren, cesaret veren ailelerden çıkar, fakat baskı yapan ailelerden çıkmaz.

Bir grup doğrudan A alan üstün başarılı gençler ile ilgili bir araştırma yapılmış ve buna göre, hepsinin aynı tip orta sınıf çevreden geldiği dikkat çekmiş. Araştırmanın ortaya çıkardığına göre, hepsi oturdukları semtin devlet okullarında okumuşlar. Ebeveynlerin de açıkça öğrenmeyi çok sevdiği, evlerinin, çoğu semt kütüphanelerinden ödünç alınmış kitaplarla dolu olduğu gözlenmiştir.

Ebeveynler bütün çocuklarına eşit muamele etmeye ve hepsine aynı imkanları sağlamaya gayret etmişlerdir.

Gençler ebeveynlerini sevgiyle anarak, çalışmak için baskı görmediklerini dile getirmişlerdir. Bununla beraber, terbiye – cezalandırma değil – esas tutulmuştur. Gençler ayrıca, ebeveynlerinin onlar yoluyla gelecek başarı hayal etmediklerini veya kendi tutkularını onlara mal etmeye çalışmadıklarını da söylemişlerdir.

AHA'ların (üstün başarılı öğrenciler) ailelerinin, yürüyüşe çıkmaktan, akraba ziyaretlerine veya evde yapılan işlere kadar her şeyi onlarla birlikte yaptıkları belirtmişlerdir. Ayrıca aileleri hayatlarında imanın önemini tekrar tekrar öne çıkarmışlardır. Hiç arkadaşsız kalmamış, ilginç olmayan bir kitap kurdu olmamış, sosyal yönden aktif olmuşlardır. Aldıkları iyi notlar ve dereceler, yüksek zekalarına değil, tutarlı, disiplinli çalışma alışkanlıklarına dayanmaktadır. Üstlerine fazladan ders yüklenmemiş, bilgileri aile gelenekleri ile genişlemiştir.

Başarılı gençler, mutlu ve uyumlu fertler olmuş, entelektüel, profesyonel, sosyal ve özel yaşamlarında güzel bir denge kurmuşlardır. İş hayatına girdiklerinde, yaptıkları işten zevk almış, fakat başarı tutkusunun

esiri olmamışlardır. Araştırmanın vardığı sonuçta, çok fazla zengin olmadıkları gözlenmiştir. Para hayatlarında her şeyin başı ve sonu olmamıştır.

Yapılan bu çalışma, çocuklarınızın öğrenimi ile yakından ilgili olmanızı önermektedir. Öğretmenler ilginizi hoş karşılayacaktır. İlk öğretmen sizsiniz. Çocuğunuzun ne çalıştığını bilin. Sınıfta ne olup bittiğini bilin. Öğretmenle birlikte çalışın.

Araştırmada değinilen bir konu da, bazı ebeveynlerin dışardan aldırılan derslerle, faaliyetlerle, yuvada erken başlayan derslerle çocuklarını fazla yüklü program altına sokması ve bunun çocuk üzerinde yalnızca baskı yaratmasıdır. Ayrıca çoğunlukla TV, stereo müzik veya diğer aygıtlar yüksek sesle izlenip, dinlenmektedir. Bilgi ve yaratıcılığın gelişebilmesi için evde sessiz, sakin zaman geçirmeye özen gösterin.

Ve evdeki doğru ortam içerisinde çocukların çoğu başarılı olacaktır.

Çocuklar ***Yarının Umutları***

Dünyaya her gelen çocuk taptaze ve parlak bir umuttur.

***Dünya çocukları umut, neşe ve mutluluk için bekler.
Onlar Cennetin küçük habercileridir.***

***Çocukların dayanacak bir güce gereksinimi vardır. Üzerinde
ağlayacak bir omuza ve kendine örnek alacak birine.***

***Her gün küçük hayatlarına şekil vermek, öğretmek,
çocuk bakımı hayattaki en önemli iş olsa gerek!***

Çocuk yetiştirmek bir başyapıt yaratmak gibidir.

Çocukken öğrenilen bir taş oyması kadar uzun ömürlüdür.

***Çocukluk, hayatın daha sonraki safhalarında
aynadan yansıyan görüntülerdir.***

Beşikte öğrenilen, mezara kadar gider.

Düniün bebekleri bugünün çocukları ve yıldızlarıdır.

Çocuklar bugünün yatırımı, yarının karıdır.

***Çocuklarınızı onların zamanına göre yetiştirin.
Onlar sizinkinden farklı bir zaman için yaratıldılar.***

Gençliği ele geçirin, geleceği fethedin!

Yarının dünyasını bugünün anne-babaları yapar.